

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľov 1/ **L. S.** a 2/ **J. S.**, bývajúcich vo F., v dovolacom konaní zastúpených JUDr. M. Z., advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom v K., proti odporcom 1/ **L. S.** a 2/ **B. S.**, bývajúcich v P., **o určenie, že veci sú majetkom združenia a o zrušenie a vyporiadanie podielového spoluvlastníctva**, ktorá vec je vedená na Okresnom súde Stará Ľubovňa pod sp.zn. 6 C 66/2008, o dovolaní navrhovateľov proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 28. októbra 2009 sp.zn. 10 Co 73/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Prešove (odvolací súd) uznesením z 28. októbra 2009 sp.zn. 10 Co 73/2009 potvrdil uznesenie Okresného súdu Stará Ľubovňa (súd prvého stupňa) z 28. augusta 2009 č.k. 6 C 66/2008-59, ktorým navrhovateľom 1/ a 2/ nebolo priznané oslobodenie od súdnych poplatkov. Rovnako ako súd prvého stupňa dospel k záveru, že pomery navrhovateľov 1/ a 2/ neodôvodňujú ich oslobodenie od súdnych poplatkov.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu podali navrhovatelia 1/ a 2/ dovolanie. Navrhli napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie, alebo zmeniť napadnuté rozhodnutie tak, že sa vyhovie ich návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov. Na odôvodnenie dovolania uviedli, že odvolací súd posúdil vec právne nesprávne keď nesprávne rozlišoval medzi predpokladmi priznania oslobodenia od súdnych poplatkov podnikajúcej fyzickej osoby a predpokladmi oslobodenia fyzickej osoby, ktorá nepodniká. Podľa názoru navrhovateľov 1/ a 2/ odvolací súd i súd prvého stupňa nesprávnym posúdením veci odňali im možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku, zákona č. 99/1963 Zb. v znení neskorších predpisov (O.s.p.). Za prejav

„nesmiernej arogancie“ označili to, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že prostriedky na zaplatenie súdneho poplatku si môžu zabezpečiť čerpaním hypotekárneho úveru, a tiež poukaz súdu na ukončenie splácania leasingových splátok na ich motorové vozidlo. Za nenáležité považovali aj poukaz súdu na to, že sú vlastníkami pozemkov, pretože prevažná väčšina týchto pozemkov leží v extraviláne a vzhľadom na prebiehajúcu ROEP nemožno s nimi nakladať. Naostatok nemožno od účastníka konania požadovať, aby sa za účelom zaplatenia súdneho poplatku zbavoval svojho majetku. V závere svojho dovolania navrhovateľa 1/ a 2/ poukázali na dôvody svojho odvolania proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania, keďže dovolanie smeruje proti uzneseniu (§ 243a ods. 3 O.s.p.), či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním.

Podľa ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak je ním napadnuté zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo ak odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenských na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ veta prvá O.s.p.). Podľa § 239 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým bolo potvrdené uznesenie súdu prvého stupňa, ak a/ odvolací súd vyslovil vo svojom potvrdzujúcom uznesení, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, b/ ide o uznesenie o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia a c/ ide o uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Keďže rozhodnutie odvolacieho súdu, ktoré je napadnuté dovolaním, nevykazuje znaky niektorého z týchto uznesení, nemožno prípustnosť dovolania navrhovateľov 1/ a 2/ vyvodiť z ustanovenia § 239 ods. 1 a 2 O.s.p.

S prihliadnutím na ustanovenie § 242 ods. 1, veta druhá O.s.p., ukladajúce dovolaciemu súdu povinnosť prihliadnúť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O.s.p. (či už to účastník namieta alebo nie) neobmedzil sa Najvyšší súd Slovenskej republiky len na skúmanie prípustnosti dovolania smerujúceho proti uzneseniu podľa § 239 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či dovolanie nie je prípustné podľa § 237 O.s.p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku alebo uzneseniu), ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou zo závažných procesných väd vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia (ide tu o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať a prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo nesprávne obsadeným súdom).

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s ohľadom na námietky navrhovateľov uvedené v dovolaní osobitne zameral na otázku, či konanie nie je postihnuté vadou uvedenou v ustanovení § 237 písm. f/ O.s.p.

Dovolatelia tvrdia, že súdy svojimi rozhodnutiami o ich návrhu na oslobodenie od súdnych poplatkov im odňali možnosť pred súdom konať v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O.s.p.

Odňatím možnosti konať pred súdom podľa uvedeného ustanovenia sa rozumie taký závadný postup súdu, ktorý má za následok znemožnenie realizácie tých procesných práv účastníka konania, ktoré mu poskytuje Občiansky súdny poriadok. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. ide najmä vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva. Dovolateľmi uvádzané skutkové okolnosti v ničom nepotvrdzujú, že by procesným postupom súdov bola znemožnená realizácia niektorého z jeho procesných oprávnení.

Pri posudzovaní dovolania navrhovateľov 1/ a 2/ podľa jeho obsahu je zrejmé, že podstatnou je v ňom námietka, že súdy nesprávne posúdili zistený skutkový stav a pri aplikácii ustanovenia § 138 ods. 1 O.s.p. dospeli k nesprávnejmu záveru o nesplnení

podmienok pre oslobodenie od súdnych poplatkov. Navrhovatelia 1/ a 2/ teda namietajú, že dovolaním napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno odôvodniť procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), zároveň je ale zhodne zastávaný názor, že (ani prípadné) nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p., lebo (ani prípadným) nesprávnym právnym posúdením veci súd účastníkovi konania neznemožňuje realizáciu žiadneho jeho procesného oprávnenia (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 Cdo 102/2004, sp.zn. 2 Cdo 282/2006, sp.zn. 3 Cdo 174/2005 a sp.zn. 4 Cdo 165/2003).

Keďže v danom prípade dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné a vady uvedené v § 237 O.s.p. neboli zistené, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie navrhovateľov ako neprípustné podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. odmietol. S poukazom na právnu úpravu dovolacieho konania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. novembra 2010

JUDr. Ladislav G ó r á s z , v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová